

Dz.U.02.194.1635 - [pobierz plik pdf do wydruku](#)

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 31 października 2002 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do członków samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Na podstawie art. 56 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 oraz z 2002 r. Nr 23, poz. 221 i Nr 153, poz. 1271) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) "ustawie" - rozumie się przez to ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów;
- 2) "rzeczniku odpowiedzialności zawodowej" - rozumie się przez to okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej lub Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej;
- 3) "sądzie dyscyplinarnym" - rozumie się przez to okręgowy sąd dyscyplinarny lub Krajowy Sąd Dyscyplinarny;
- 4) "sądzie dyscyplinarnym I instancji" - rozumie się przez to okręgowy sąd dyscyplinarny, a także Krajowy Sąd Dyscyplinarny orzekający w I instancji;
- 5) "pokrzywdzonym" - rozumie się przez to osobę fizyczną, prawną lub inną jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której dobro zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone działaniem lub zaniechaniem działania członka izby samorządu zawodowego architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, zwanego dalej "samorządem zawodowym".

§ 2. 1. Właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd dyscyplinarny I instancji, w którego okręgu popełniono przewinienie, a jeżeli miejsca tego nie można ustalić, właściwy jest sąd dyscyplinarny I instancji okręgowej izby, której obwiniony jest członkiem.

2. Jeżeli obwiniony został członkiem innej okręgowej izby po wszczęciu przeciw niemu postępowania dyscyplinarnego, właściwy do rozpoznania sprawy w I instancji jest sąd dyscyplinarny I instancji okręgowej izby, w której wszczęto postępowanie.

3. Jeżeli w sprawie występuje dwóch lub więcej członków izby, których dotyczy postępowanie wyjaśniające lub są oni obwinieni, bądź członkowi izby zarzuca się popełnienie dwóch lub więcej przewinień dyscyplinarnych, postępowanie przeprowadza się łącznie, chyba że jest to niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione.

4. Jeżeli przewinienia dyscyplinarne objęte łącznym rozpoznaniem popełniło dwóch lub więcej obwinionych, którzy podlegają odpowiedzialności przed okręgowym sądem dyscyplinarnym i Krajowym Sądem Dyscyplinarnym, właściwy do rozpoznania sprawy jest Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

§ 3. 1. Spory o właściwość pomiędzy okręgowymi sądami dyscyplinarnymi rozstrzyga Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

2. Spory o właściwość pomiędzy okręgowymi rzecznikami odpowiedzialności zawodowej rozstrzyga Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

§ 4. 1. Rozprawa przed sądem dyscyplinarnym jest jawna dla członków izby samorządu zawodowego, chyba że jawne rozpoznanie mogłoby ujawnić okoliczności, które ze względu na ważny interes publiczny powinny być objęte tajemnicą, lub okoliczności, które mogą naruszyć ważny interes prywatny.

2. Sąd dyscyplinarny, na wniosek obwinionego lub rzecznika odpowiedzialności zawodowej, rozstrzyga o wyłączeniu jawności rozprawy.

3. W razie wyłączenia jawności, na rozprawie mogą być obecne, oprócz osób biorących udział w postępowaniu, po dwie osoby wskazane przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej i obwinionego. Jeżeli jest kilku obwinionych, każdy z nich może żądać pozostawienia na sali po jednej osobie.

§ 5. 1. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej może być, na wniosek członka izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, obwinionego lub ich obrońcy, pokrzywdzonego, a także pełnomocnika pokrzywdzonego, wyłączony z udziału w sprawie, jeżeli jego udział w sprawie mógłby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności, a w szczególności gdy:

- 1) sprawa dotyczy rzecznika odpowiedzialności zawodowej bezpośrednio;

- 2) jest on małżonkiem, krewnym albo powinowatym w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia pomiędzy dziećmi rodzeństwa członka izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, obwinionego albo ich obrońców, pokrzywdzonego lub jego pełnomocnika albo jest związany z jedną z tych osób węzłem opieki lub kurateli;

- 3) brał udział w rozpatrywaniu sprawy, był świadkiem czynu, o który sprawa się toczy, albo w tej samej sprawie był przesłuchiwany w charakterze świadka lub występował jako biegły.

2. Powody wyłączenia trwają pomimo ustania uzasadniającego je małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

3. Wniosek o wyłączenie Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej rozstrzyga Krajowy Sąd Dyscyplinarny postanowieniem.

4. Wniosek o wyłączenie okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej rozstrzyga Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej.

5. Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, na wniosek członka izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające lub jego obrońcy, a także pokrzywdzonego lub jego pełnomocnika, może ze względu na dobro sprawy przekazać prowadzenie postępowania wyjaśniającego okręgowemu rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej innej okręgowej izby.

§ 6. 1. Członkowi izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, oraz obwinionemu przysługuje prawo odmowy złożenia wyjaśnień.

2. Pokrzywdzony w toku postępowania jest uprawniony do zgłoszenia wniosków dowodowych i wglądu do akt sprawy.

3. Pokrzywdzony może ustanowić pełnomocnika. Oryginał lub poświadczony odpis pełnomocnictwa dołącza się do akt.

§ 7. Obsługę kancelaryjną okręgowego sądu dyscyplinarnego i rzecznika odpowiedzialności zawodowej zapewnia okręgowa rada izby samorządu zawodowego, a Krajowego Sądu Dyscyplinarnego i Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej - Krajowa Rada Izby.

Rozdział 2

Postępowanie wyjaśniające

§ 8. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej wszczyna postępowanie wyjaśniające z urzędu lub na wniosek okręgowej rady izby.

§ 9. 1. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej przed wszczęciem postępowania bada z urzędu, czy nie zachodzą okoliczności wyłączające postępowanie.

2. W przypadku stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1, rzecznik wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, które doręcza wraz z uzasadnieniem pokrzywdzonemu i członkowi izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające.

3. Jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 1, wystąpią w toku postępowania wyjaśniającego, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydaje postanowienie o umorzeniu wszczętego postępowania, które doręcza wraz z uzasadnieniem pokrzywdzonemu i członkowi izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające.

4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 2 i 3, pokrzywdzonemu przysługuje, w terminie 14

dni od dnia jego doręczenia, zażalenie do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, a jeżeli postanowienia te wydał Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej - do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego.

5. Przepisy § 35-39 oraz 41 i 42 stosuje się odpowiednio.

§ 10. 1. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik odpowiedzialności zawodowej powinien dążyć do szczegółowego wyjaśnienia sprawy.

2. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej jest obowiązany badać i uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść członka izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające.

§ 11. 1. W toku postępowania wyjaśniającego członkowi izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, należy umożliwić złożenie wszystkich wyjaśnień, które uważa on za istotne dla sprawy.

2. Członek izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, ma prawo w toku postępowania wyjaśniającego zgłaszać wnioski dotyczące przesłuchania świadków, powołania biegłych oraz przeprowadzenia innych dowodów.

§ 12. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej w toku postępowania wyjaśniającego może zwrócić się o przeprowadzenie czynności w ramach postępowania do rzeczników odpowiedzialności zawodowej innych izb samorządu zawodowego.

§ 13. 1. Jeżeli zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do sporządzenia wniosku o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

2. Odpis postanowienia, o którym mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem doręcza się członkowi

izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, jego obrońcy, pokrzywdzonemu lub jego pełnomocnikowi oraz Krajowemu Rzecznikowi Odpowiedzialności Zawodowej.

3. Na postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego członkowi izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, i pokrzywdzonemu przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia, zażalenie do Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

4. Na postanowienie Krajowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej o umorzeniu postępowania wyjaśniającego osobom, o których mowa w ust. 3, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia, zażalenie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego.

5. Przepisy § 35-39 oraz 41 i 42 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. Jeżeli wynik postępowania wyjaśniającego potwierdza zasadność zarzutów stawianych członkowi izby samorządu zawodowego, którego dotyczy postępowanie wyjaśniające, rzecznik odpowiedzialności zawodowej sporządza wniosek o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji.

2. Wniosek o wszczęcie postępowania przed sądem I instancji powinien zawierać:

1) imię i nazwisko, nazwisko rodowe, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, adres obwinionego oraz jego miejsce pracy i zajmowane stanowisko, a także informację o rodzaju posiadanych uprawnień budowlanych ze wskazaniem organu wydającego;

2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków z niego wynikających;

3) imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również

inne dowody;

4) uzasadnienie.

3. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej po sporządzeniu wniosku kieruje go niezwłocznie do sądu dyscyplinarnego I instancji, zawiadamiając o tym pokrzywdzonego i jego pełnomocnika, obwinionego i jego obrońcę oraz właściwą radę izby.

§ 15. 1. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej powinno być zakończone w terminie 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania wyjaśniającego.

2. W szczególnie uzasadnionym przypadku Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 miesiące.

3. W przypadku niezakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie 4 miesięcy, akta sprawy przekazuje się Krajowemu Sądowi Dyscyplinarnemu, który może przedłużyć postępowanie wyjaśniające na czas oznaczony.

Rozdział 3

Postępowanie przed sądem dyscyplinarnym

§ 16. Sąd dyscyplinarny I instancji wszczyna postępowanie po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w § 14.

§ 17. Sąd dyscyplinarny orzeka na rozprawie lub na posiedzeniu.

§ 18. 1. Rozstrzygnięcia sądu dyscyplinarnego zapadają w formie orzeczeń lub postanowień.

2. Orzeczenia mogą być wydawane jedynie na rozprawie.

§ 19. 1. Jeżeli przewodniczący składu orzekającego sądu dyscyplinarnego I instancji uzna, że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania, jego zawieszenia albo uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, kieruje sprawę na posiedzenie, na którym sąd dyscyplinarny I instancji może wydać postanowienie o:

1) umorzeniu postępowania;

2) zawieszeniu postępowania;

3) przekazaniu sprawy rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej w celu uzupełnienia postępowania wyjaśniającego.

2. Na postanowienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, obwinionemu oraz rzecznikowi odpowiedzialności zawodowej, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia, zażalenie.

3. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, należy wskazać, w jakim zakresie ma nastąpić uzupełnienie postępowania, oraz określić termin zakończenia postępowania, nie dłuższy niż 2 miesiące.

§ 20. Sąd dyscyplinarny I instancji może zawiesić postępowanie w razie dłuższej nieobecności w kraju obwinionego, jego psychicznej lub innej ciężkiej choroby, uniemożliwiającej prowadzenie postępowania, na czas trwania przeszkody.

§ 21. Jeżeli nie zachodzą podstawy, o których mowa w § 19 ust. 1, a wniosek o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji odpowiada warunkom formalnym, przewodniczący sądu dyscyplinarnego kieruje sprawę do rozpoznania na rozprawie.

§ 22. 1. Na rozprawę wzywa się obwinionego, a także jego obrońcę, rzecznika odpowiedzialności zawodowej, pokrzywdzonego i jego pełnomocnika, doręczając jednocześnie odpis wniosku o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji.

2. Pomiędzy terminem doręczenia obwinionemu, jego obrońcy oraz pokrzywdzonemu i jego pełnomocnikowi wniosku o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji a terminem rozprawy powinno upłynąć 14 dni. W razie niezachowania tego terminu, obwiniony lub jego obrońca może zażądać odroczenia rozprawy.

3. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się informację o wyznaczonym składzie orzekającym sądu dyscyplinarnego I instancji.

4. Przewodniczący składu orzekającego sądu dyscyplinarnego I instancji zarządza wezwanie świadków i biegłych oraz przedstawienie innych dowodów wskazanych we wniosku o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji, a także w innych uzasadnionych wnioskach zgłoszonych przez strony przed rozpoczęciem rozprawy.

5. Udział rzecznika odpowiedzialności zawodowej w rozprawie jest obowiązkowy.

6. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy na rozprawie nie stanowi przeszkody do rozpoznania sprawy, chyba że sąd dyscyplinarny uzna ich obecność za konieczną.

§ 23. 1. Członek sądu dyscyplinarnego podlega wyłączeniu, jeżeli jego udział w sprawie mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności tego sędziego, a w szczególności w przypadkach, o których mowa w § 5 ust. 1 i 2.

2. Wniosek o wyłączenie może być złożony w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, o którym mowa w § 22 ust. 1.

3. Jeżeli po wysłaniu wezwania, o którym mowa w § 22 ust. 1, nastąpiła zmiana składu sądu dyscyplinarnego, termin, o którym mowa w ust. 2, biegnie od dnia otrzymania przez wnioskodawcę tego wezwania. Wniosek można złożyć najpóźniej do chwili rozpoczęcia rozprawy.

4. O wyłączeniu członka sądu dyscyplinarnego orzeka Krajowy Sąd Dyscyplinarny. W przypadku gdy wyłączenie dotyczy członka Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, nie może on brać udziału w składzie orzekającym w sprawie wyłączenia.

§ 24. 1. Przewodniczący składu orzekającego sądu dyscyplinarnego kieruje rozprawą i czuwa nad jej prawidłowym przebiegiem.

2. Sąd dyscyplinarny jest obowiązany dążyć do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W tym celu może dopuszczać z urzędu wszelkie dowody, jeżeli uzna, że są potrzebne do uzupełnienia materiału.

§ 25. 1. Rozprawę rozpoczyna wywołanie sprawy, po którym przewodniczący składu orzekającego sądu dyscyplinarnego sprawdza, czy wszyscy wezwani stawili się oraz czy nie ma przeszkód do rozpoznania sprawy. Następnie rzecznik odpowiedzialności zawodowej odczytuje wniosek o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji, a przewodniczący zwraca się do obwinionego o złożenie wyjaśnień.

2. Po wysłuchaniu wyjaśnień sąd dyscyplinarny przesłuchuje świadków i biegłych oraz przeprowadza inne dowody.

3. W razie konieczności przesłuchania w charakterze świadka osoby mającej miejsce zamieszkania w znacznej odległości od siedziby sądu dyscyplinarnego lub niemogącej stawić

się z powodu przeszkody niedającej się usunąć, sąd dyscyplinarny może zwrócić się do właściwego miejscowo sądu dyscyplinarnego o przesłuchanie świadka w trybie pomocy prawnej lub zlecić jego przesłuchanie członkowi wyznaczonemu ze swego składu. Strony, ich obrońcy i pełnomocnicy mają prawo brać udział w tych czynnościach.

4. Materiały sprawy, za zgodą stron, mogą być bez odczytania uznane za materiał dowodowy.

§ 26. Sąd dyscyplinarny z ważnych powodów zarządza przerwę w rozprawie na okres nie dłuższy niż 21 dni, w szczególności w przypadku:

- 1) choroby sędziego;
- 2) niestawiennictwa rzecznika odpowiedzialności zawodowej;
- 3) usprawiedliwionego niestawiennictwa obwinionego;
- 4) niestawiennictwa obwinionego, którego obecność na rozprawie sąd dyscyplinarny uznał za konieczną;
- 5) niestawiennictwa obwinionego, któremu wezwanie nie zostało doręczone;
- 6) niestawiennictwa świadka lub biegłego.

§ 27. 1. Jeżeli na podstawie okoliczności, które zostały ujawnione dopiero w toku rozprawy, rzecznik odpowiedzialności zawodowej zarzucił obwinionemu inne przewinienie dyscyplinarne oprócz objętego wnioskiem o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji, sąd dyscyplinarny zarządza przerwę w rozprawie, chyba że za zgodą stron rozpozna sprawę na tej samej rozprawie w zakresie rozszerzonym o nowe zarzuty.

2. W przypadku przerwy w rozprawie z przyczyny określonej w ust. 1, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wnosi dodatkowy wniosek o wszczęcie postępowania przed sądem dyscyplinarnym I instancji.

§ 28. 1. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego sądu dyscyplinarnego udziela głosu stronom, pełnomocnikowi i obrońcy, przy czym ostatni głos przysługuje obwinionemu.

2. Po wysłuchaniu stron przewodniczący składu orzekającego sądu dyscyplinarnego zamyka rozprawę i sąd dyscyplinarny niezwłocznie przystępuje do narady.

3. Przebieg narady i głosowania nad orzeczeniem jest tajny, a zwolnienie od zachowania tajemnicy nie jest dopuszczalne. W naradzie i głosowaniu uczestniczą tylko członkowie składu orzekającego.

4. Sąd dyscyplinarny orzeka na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy.

5. Orzeczenia zapadają większością głosów.

6. Z przebiegu narady i głosowania nie sporządza się protokołu.

§ 29. Sąd dyscyplinarny wymierza karę, biorąc pod uwagę naruszenia przepisów ustawy, naruszenia zasad etyki zawodowej, stopień winy, skutki czynu oraz zachowanie się obwinionego przed popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego i po jego popełnieniu.

§ 30. 1. Po zamknięciu rozprawy i odbyciu narady przewodniczący składu orzekającego sądu dyscyplinarnego ogłasza stronom orzeczenie podpisane przez skład orzekający, przytaczając

ustnie najważniejsze motywy orzeczenia.

2. W sprawach szczególnie zawiłych sąd dyscyplinarny może odroczyć ogłoszenie orzeczenia na czas nieprzekraczający 7 dni.

§ 31. 1. W razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych, sąd dyscyplinarny wymierza kary za poszczególne przewinienia, a następnie wymierza karę łączną za wszystkie czyny.

2. Przy orzekaniu kary łącznej stosuje się następujące zasady:

1) w przypadku orzeczenia kar upomnienia i nagany wymierza się łączną karę nagany;

2) kara zawieszenia w prawach członka nie wyłącza orzeczenia kary upomnienia i nagany;

3) przy orzeczonych za kilka przewinień karach rodzajowo różnych i kary skreślenia z listy członków wymierza się karę łączną skreślenia z listy członków.

§ 32. 1. Orzeczenie powinno zawierać:

1) oznaczenie sądu dyscyplinarnego, który je wydał, oraz imiona i nazwiska jego członków, rzecznika odpowiedzialności zawodowej, protokolanta i sygnaturę akt;

2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;

3) imię i nazwisko oraz inne dane określające tożsamość obwinionego;

4) opis zarzuczonego obwinionemu przewinienia dyscyplinarnego;

5) rozstrzygnięcie sądu dyscyplinarnego;

6) koszty postępowania;

7) uzasadnienie.

2. Orzeczenie skazujące powinno ponadto zawierać:

1) dokładne określenie przewinienia dyscyplinarnego przypisanego obwinionemu przez sąd dyscyplinarny;

2) rozstrzygnięcie co do kary.

3. Orzeczenie sądu dyscyplinarnego uprawomocnia się po upływie terminu przewidzianego do złożenia środka odwoławczego.

4. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do postanowień.

§ 33. 1. Sąd dyscyplinarny z urzędu sporządza na piśmie uzasadnienie orzeczenia albo postanowienia, od których przysługuje środek odwoławczy.

2. Uzasadnienie, o którym mowa w ust. 1, powinno być sporządzone w terminie 14 dni od dnia

ogłoszenia orzeczenia lub wydania postanowienia.

3. Odpisy orzeczeń i postanowień wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o środkach odwoławczych i terminie ich wniesienia doręcza się stronom, a jeżeli ustanowiono obrońcę lub pełnomocnika strony, odpisy te doręcza się również obrońcy lub pełnomocnikowi.

§ 34. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący składu orzekającego sądu dyscyplinarnego i protokolant.

§ 35. Odwołanie oraz zażalenie wraz z odpisami dla stron wnosi się za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego, który wydał zaskarżone orzeczenie albo postanowienie.

§ 36. Krajowy Sąd Dyscyplinarny pozostawia odwołanie albo zażalenie bez rozpoznania, jeżeli zostało ono wniesione po terminie, jest niedopuszczalne albo pomimo wezwania nie usunięto w nim braków formalnych w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni.

§ 37. Jeżeli odwołanie odpowiada warunkom formalnym, przewodniczący Krajowego Sądu Dyscyplinarnego wszczyna postępowanie odwoławcze, zarządza doręczenie stronie przeciwnej, obrońcy albo pełnomocnikowi odpisu odwołania wraz z uzasadnieniem i wydaje stosowne zarządzenie przygotowujące rozprawę.

§ 38. 1. Cofnięcie odwołania przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Krajowy Sąd Dyscyplinarny.

2. Odwołania wniesionego przez rzecznika odpowiedzialności zawodowej na korzyść obwinionego nie można cofnąć bez zgody obwinionego.

§ 39. Krajowy Sąd Dyscyplinarny może wydać orzeczenie na niekorzyść obwinionego tylko wtedy, jeżeli odwołanie wniesiono na jego niekorzyść i tylko w granicach tego odwołania.

§ 40. Przepisy art. 37-39 stosuje się odpowiednio do zażaleń.

§ 41. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym I instancji, przy czym w pierwszej kolejności zabiera głos strona odwołująca się, a jeżeli obie strony się odwołały - rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

§ 42. Po rozpoznaniu środka odwoławczego Krajowy Sąd Dyscyplinarny:

- 1) utrzymuje w mocy albo uchyla zaskarżone orzeczenie albo postanowienie w całości albo części i orzeka co do istoty;
- 2) uchyla zaskarżone orzeczenie albo postanowienie w całości albo części i przekazuje sprawę sądowi dyscyplinarnemu I instancji do ponownego rozpatrzenia;
- 3) uchyla zaskarżone orzeczenie albo postanowienie w całości albo części i umarza postępowanie w odpowiednim zakresie.

Rozdział 4

Wykonanie orzeczeń

§ 43. 1. Wykonanie kary upomnienia i kary nagany należy do prezydium okręgowej rady izby.

2. Karę zawieszenia w prawach członka izby wykonuje okręgowa rada izby, ustalając na podstawie prawomocnego orzeczenia początek i koniec kary. O okresie kary i terminie jej zakończenia okręgowa rada izby zawiadamia Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, z

wyjątkiem członków izby urbanistów, a w przypadku gdy obwiniony pełnił funkcję w organach izby samorządu zawodowego - także właściwy organ tej izby.

3. Karę skreślenia z listy członków właściwej izby samorządu zawodowego wykonuje okręgowa rada izby po otrzymaniu od przewodniczącego właściwego sądu dyscyplinarnego odpisu prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego. Okręgowa rada izby o treści orzeczenia dyscyplinarnego zawiadamia Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, z wyjątkiem członków izby urbanistów.

4. Prezydium okręgowej rady izby samorządu zawodowego z urzędu zawiadamia pokrzywdzonego o treści prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

§ 44. Prezydium okręgowej rady izby samorządu zawodowego, po upływie terminów określonych w art. 55 ust. 2 ustawy, z urzędu zarządza wykreślenie wpisu w rejestrze ukaranych z tytułu odpowiedzialności dyscyplinarnej członków okręgowej izby samorządu zawodowego.

Rozdział 5

Wznowienie postępowania

§ 45. 1. Postępowanie zakończone prawomocnym orzeczeniem kończącym postępowanie albo postanowieniem o umorzeniu postępowania wznowia się, z zastrzeżeniem ust. 3, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dyscyplinarnym dopuszczono się przestępstwa ustalonego prawomocnym wyrokiem skazującym albo wyrokiem stwierdzającym niemożność wydania wyroku skazującego, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia albo postanowienia;

2) ujawnią się nowe istotne fakty lub dowody nieznanne wcześniej sądowi dyscyplinarnemu;

- 3) sąd dyscyplinarny bezpodstawnie umorzył postępowanie;
- 4) w wydaniu orzeczenia brała udział osoba nieuprawniona do orzekania lub podlegająca wyłączeniu na podstawie § 5 ust. 1 i 2 i § 23 ust. 1;
- 5) zachodziła jedna z okoliczności wyłączających postępowanie;
- 6) orzeczenie albo postanowienie nie zostało podpisane przez wszystkich członków składu orzekającego sądu dyscyplinarnego;
- 7) obwiniony nie miał obrońcy w przypadkach, o których mowa w art. 49 ust. 3 i 4 ustawy;
- 8) sąd dyscyplinarny niższego rzędu orzekał w sprawie należącej do właściwości sądu dyscyplinarnego wyższego rzędu;
- 9) sprawę rozpoznano podczas nieobecności obwinionego, którego nieobecność była usprawiedliwiona, przez co został on pozbawiony możliwości obrony.

2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego może nastąpić, jeżeli umorzenie postępowania lub wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek przestępstwa albo jeżeli w ciągu 3 lat od dnia wydania postanowienia o umorzeniu albo od dnia ogłoszenia orzeczenia wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogłyby uzasadniać skazanie lub wymierzenie kary surowszej.

3. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na korzyść obwinionego może nastąpić także po jego śmierci, jeżeli wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogłyby uzasadniać uniewinnienie lub wymierzenie kary łagodniejszej.

4. W razie śmierci obwinionego, wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą złożyć jego małżonek, krewni w linii prostej oraz rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

§ 46. 1. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego następuje z urzędu albo na wniosek stron, złożony w terminie 30 dni od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania dyscyplinarnego.

2. O wznowieniu postępowania dyscyplinarnego rozstrzyga postanowieniem sąd dyscyplinarny, który orzekał w sprawie jako ostatni.

§ 47. 1. Od postanowienia sądu dyscyplinarnego o odmowie wznowienia postępowania przysługuje odwołanie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego.

2. Wznowione postępowanie toczy się na zasadach ogólnych.

Rozdział 6

Koszty postępowania

§ 48. 1. Koszty postępowania pobiera się w formie opłaty zryczałtowanej na rzecz izby samorządu zawodowego, której obwiniony jest członkiem.

2. Opłata zryczałtowana wynosi w razie ukarania:

1) karą upomnienia - od 500 do 800 zł;

2) karą nagany - od 800 do 1.500 zł;

3) innym karami - od 1.500 do 3.000 zł.

3. Opłatę zryczałtowaną pobiera się za postępowanie w każdej instancji.

4. Przy wydawaniu orzeczenia łącznego wymierzone opłaty sumuje się.

5. Jeżeli jednym orzeczeniem ukarano dwóch lub więcej obwinionych, zryczałtowane koszty postępowania ponosi każdy z nich z osobna.

6. Ściąganie zryczałtowanych kosztów postępowania należy do właściwej okręgowej rady izby samorządu zawodowego.

§ 49. 1. Wydatki związane z przeprowadzeniem postępowania wyjaśniającego oraz postępowania przed okręgowym sądem dyscyplinarnym ponosi właściwa okręgowa izba samorządu zawodowego, a wydatki związane z postępowaniem wyjaśniającym oraz postępowaniem przed Krajowym Sądem Dyscyplinarnym - właściwa Krajowa Izba Samorządu Zawodowego.

2. Do wydatków związanych z postępowaniem należą:

1) koszty doręczenia wezwań i innych pism;

2) należności świadków i biegłych;

3) inne koszty, które sąd dyscyplinarny zaliczył do kosztów postępowania bezpośrednio związanych z rozpoznaniem sprawy.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 50. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-